

Prou repressió, Bramon dimissió

Aquest darrers dies, els portaveus dels partits i associacions democràtiques del nostre país demanen, sense èxit, que la delegada del govern espanyol a Catalunya expliqui per què la policia espanyola deté alcaldes i ciutadans catalans, sense cap ordre judicial, en el marc d'una presumpta investigació policial de la protesta pacífica i no violenta que va tenir lloc el passat u d'octubre, en el marc de les mobilitzacions ciutadanes per protestar per la repressió violenta soferta el dia del referèndum d'autodeterminació de l'any passat i per l'injust empresonament dels representants legals i legítims d'una part majoritària del poble de Catalunya.

Possiblement, la falta de resposta de la delegada del govern sigui deguda al fet que el cap polític de la policia espanyola a la província de Girona no és ella sinó el subdelegat del govern espanyol a Girona, el nostre antic company olotí Albert Bramon i Vives. És per això que demano a aquest representant del govern d'Espanya que ens expliqui per què fa detenir alcaldes, fotoperiodistes i ciutadans de matinada sense cap ordre judicial, per què els traslladen emmanillats a les comissaries, per què els policies que custodien les seves comissaries neguen els pas als advocats defensors si parlen en la llengua oficial i pròpia d'aquest país; i finalment, per què no traslladen els presoners a les dependències judicials i els alliberen sense donar cap explicació pública. Davant d'aquests fets tan greus, crec que el subdelegat del govern Albert Bramon ha de presentar la seva dimissió i deixar pas a un funcionari de l'Estat capaç de respectar els drets dels ciutadans i que vulgui treballar per la pau social. Prou repressió policial!

Joan Barnadas

**Empordajobs
selecció d'enginyers**

Despatx professional
Figueres - Portbou

Tel. 972 96 19 03 - mòbil 680 885 032
www.empordajobs.eu

La gent de l'hospital

De fet, encara que no li vulguin treure sis o set anys de sobre per tal de curar-lo, el faulista avui se sent agraït. No té ni la més petita informació per a opinar sobre arquitectura. De fet, quan entra en un local, l'única cosa que verifica és que no hi plogui i que les finestres que miren cap al nord, per on arriben els vents freds, tanquin amb solvència suficient. Per això, lluny de la seva intenció és fer cap mena de crítica, ni negativa ni positiva, sobre la fàbrica del nou hospital de la Garrotxa. I menys encara s'atreveria a escriure sobre qualsevol de les instal·lacions tècniques que col·laboren en la feina de curar o descobrir dolences. Si aïllem de la possible conversa tots els elements esmentats de l'hospital, ens queda la part humana. La gent que dia i nit viu pendent de malalts. Malalts a vegades prop de la desesperació, espantats pel dolor, peneditos de tot allò que no han fet quan podien... Cal reconèixer que el tracte amb malalts és, moltes vegades, un malt rotllo que només pot suportar una persona dotada d'una gran personalitat i tocada per la vara màgica de la vocació. Aconseguir que un arquitecte faci un edifici més o menys elegant, o que algú inventi un aparell més o menys perfecte, potser –segur– no es tan difícil com reunir sota el teulat d'un hospital un grup de persones –metgesses, metges, infermeres, recepcionistes, personal d'ajuda...– com el que treballa a l'hospital de la Garrotxa. Algú havia de dir-ho, pensa el faulista, perquè no és normal, per desgràcia, trobar un col·lectiu humà important sense que hi hagi algun subjecte negatiu. La gent amb bata blanca saluda pels llargs corredors encara que no et conegui de res. Els metges et reben amb una cordialitat sorprenent... i les infermeres et punxen amb un somriure de complicitat..., enlloc un mal gest. Aquest faulista sempre ha pensat que, a vegades, cura més una paraula que una injecció. Que ningú es pensi que aquests papers pretenen ésser una invitació a internar-se a l'hospital. Els desitjo que mai hagin de fer-ho, però si un dia, casualment, necessiten els serveis d'aquesta entitat, no ho dubtin: trobaran el millor personal mai somiat. Felicitem-nos de tenir aquesta entitat a l'abast de tots.

moli

Les meravelles dels arbres

Els arbres i la humanitat han mantingut des de sempre una estreta relació. Al llarg dels segles els arbres ens han ofert refugi del fred i la calor. Ens han proporcionat infinitat de fruits, fulles, flors i arrels amb propietats alimentàries o medicinals. Ens han ofert la fusta amb la qual hem pogut fabricar eines, cases, tanques, vaixells, ponts i moltes altres estructures. Un fet molt significatiu ha estat que els arbres ens han proporcionat el combustible necessari per al foc, que una vegada controlat fa milers d'anys es va convertir en el motor de la civilització. Per altra banda, el valor simbòlic dels arbres i els boscos al llarg dels segles en la història de la humanitat és indiscutible. Els arbres són uns dels nostres millors aliats. L'espectre sencer de la vida humana es veu reflectida en el món dels arbres al llarg dels temps.

Nombroses cultures han vist que la vida consisteix en un equilibri vital amb la natura i en especial amb els boscos, on habiten una gran varietat d'organismes: rebre i donar. Els pobles indígenes de Nord-amèrica es referien als arbres com "els nostres germans i germanes: nosaltres caminem i ells es mantenen drets". Independentment de les creences personals sobre l'espiritualitat en relació amb la natura, una cosa és certa: la capacitat de respectar els éssers vius del planeta ens fa millors persones i ens fa vèncer la ignorància, l'abús i la cobdícia.

Les antigues civilitzacions veien els arbres com éssers capaços d'elevat el grau de consciència de l'ésser humà així com de transmetre missatges des dels nivells superiors o profunds de l'ésser. Això explica el gran nombre de tradicions sobre arbres que ens han arribat.

Per tal de donar a conèixer la vida dels arbres i dels boscos des del punt de vista biològic i també des del punt de vista de les tradicions, les llegendes i els valors curatius, estem organitzant uns cursos amb sortides des de la UNED Garrotxa: "Els secrets dels boscos". Un d'aquests cursos tindrà lloc aquesta primavera i s'adreça a persones de més de cinquanta anys (cursos sèniors) i l'altre és d'extensió universitària i tindrà lloc durant la darrera setmana de juny. A través d'aquests cursos ens endinsarem a conèixer el cicle vital dels arbres més característics del nostre entorn i els seus extraordinaris valors culturals, i gaudirem de l'experiència terapèutica d'un bany de bosc. Per a més informació: <http://www.unedgarrotxa.cat>; info@olot.uned.es.

Antònia Caritat Compte
doctora en biologia